

Udkommer hver måned. Stykpris: kr. 0,60.
Abonnement: kr. 8,00 årlig. Redaktion
og ekspedition: Pederstrupvej 16, Balle-
rup. Telf. 743. Giro 68938.
Ansvarshavende redaktør: Arne Jepsen.

2. Årg. Nov. 1953 Nr. 6

EN POLITISK LINJE

Der var mange grunde som under krigen kunne få en ung mand til at melde sig til SS. Der var eventyrere, der var overbeviste national-socialister, der var (temmelig mange) unge socialdemokrater, der togte Staunings linje, og der var omtrent lige så mange unge konservative. Fælles for dem alle var den opfattelse, at de måtte bekæmpe kommunismen.

Uanset hvad man mener om disse motiver er de alle moralsk og juridisk tilladelige.

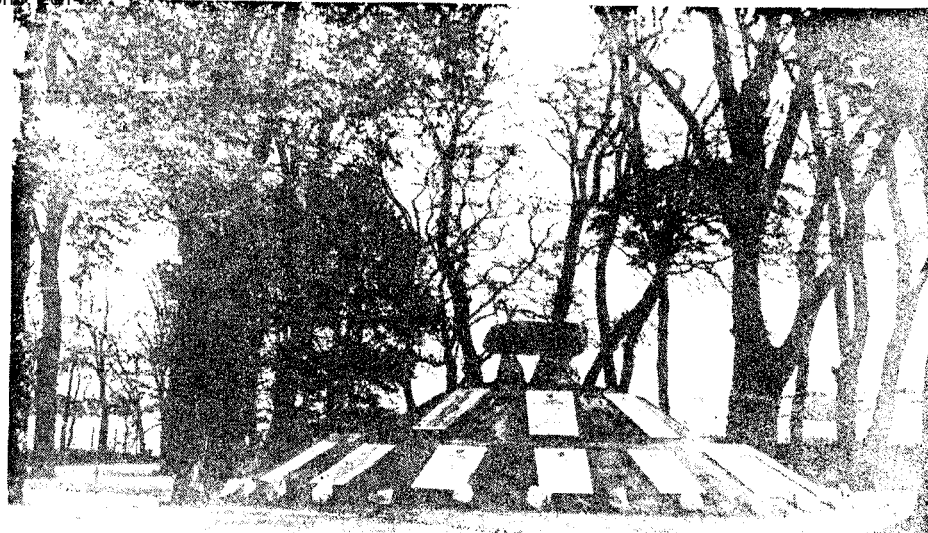
Vi må derfor betragte den forfølgelse, som vi efter krigen er blevet udsat for, som et fejgt politisk trick, hvis formål var, at give De Allierede indtryk af, at Danmark hele tiden havde stået på De Allieredes side. Vi ved, at denne løgn ikke blev troet, men af en eller anden grund lod man, som om man troede den.

Skal vi trods alt idag tale om en politisk linje, så bliver den derfor ganske enkel: Vi vil gerne se hæderlige og mandige personer i spidsen. Vi vil gerne se et politisk system, hvor en mands personlige ansvarsbevidsthed er noget man kan regne med. Vi er ikke så endelige onde over de sjofelheder, man har budt os, men vi er utrygge ved tanken om, at uærlige mænd kan være deres magt, skønt egentlig alle i lagter dem. Vi er klare over, at krig og fred er to forskellige tilstande. Det var ikke os der fortsatte krigen efter Tysklands nederlag. Bortset fra nogle få, der kom i allieret krigstjeneste (var der hundrede?) - så var det os, der var ledere. Vi efterlod 6-7000 faldne på fronten. Overalt blev der dydet os den højeste anerkendelse for tapperhed og angrebsvilje. Vi har derfor intet at angre eller blot beklage.

Vi forstår ikke dyrkelsen af dem, der bagfra myrdede soldater, som var på orlov eller dem, der smed håndgranater ind ad vinduer til SS-mænds koner og børn. Vi ved godt, at sådanne folk bagefter blev hædrede - nogle af dem endda med en frihedsmedaille, men vi forstår det ikke.

Vil man derfor vide noget om vor politiske linje, så må man først forstå, at vi er skeptiske, dernæst må man forstå - at vi er tilhængere af hæderlighed i det offentlige liv og hos offentlige personligheder og institutioner. Vi mente engang, at det eneste svar på kommunismen var våbnenes tale. Uden at være blevet kommunister mener vi idag, at problemet Rusland ikke kan affærdiges med dumme trusler og sablerasten. De hundreder af os, som har tilbragt årene i russisk fangenskab har en tro på, at med det russiske folk vil det være muligt at mødes i fred og venskab.

Det var noget andet, da krigen var et faktum og kun soldaterindsatsen kunne

I sommeren 1944 rejstes dette mindesmærke for de danskere, der gav deres liv for Europa. Det var menten, at våbnene på hver af de 24 plader efterhånden skulle samles her. I maj 1945 blev mindesøjlen skændet. Pladerne blev slået til skærver og de indlagte metalbogstaver stjålet. Adskillige frihedskæmpere har endnu dørlplader, hvor bogstaverne er anvendt.

ADENAUER OG TYSKLANDS FREMTID

Den enestående valgsejr for Adenauer fremkaldte i vor dagspresse en lang række kommentarer, som delvis var dikteret af ønsketænkning og delvis af ukendskab til det tyske folk.

Ganske uanset de forskellige politiske retninger har det ved valget i Tyskland

EN AF DE TUSINDER AF DANSKE SOLDATERGRAVE DE FALDT FOR EUROPA

Det var d. 25. Nov. 1943 i Kroatien. Vi lå i den lille skønne vinby Hrastovista. På højderne omkring os lå Titos partisaner og de havde den bedste mulige udsigt helt ind i vore stillinger.

Om morgenen begyndte angrebet og vi var all for få til at kunne gennemføre nogen modaktion eller blot tilnærmelsesvis hamle op med fjendens ildkraft. 5. Kompagni, Danmark, talte på dette tidspunkt 140 mand. Efter kampen havde vi 50 dræbte, 35 savnede og 28 sårede. Kun 27 slap uskadt bort.

Senere gik vi - under støtte af artilleri og maskingevær - frem og hentede de døde. De blev en af de første dage i Dec. begravet på Petrinja kirkegård, der lå smukt på et højedrag. Gravene anlagdes i to løkker, med et stort kors i midten. Særligt mindes jeg tre kammerater blandt de faldne: Poul Engelhardt Jensen, Hans Frederiksen og Agnus Knud Andersen.

De faldt for Europa. Året vare deres minde.

Skarpskytten.

have betydning. Vi, der har vist, at vi turde slås åbent, ansigt til ansigt med en gigantisk modstander, har idag den opfattelse, at Europas Fred er det helligste gode for os alle. Inde i bladet kan man læse vort Europæiske Manifest. Det er skrevet af folk, der kender krigen og som måske netop derfor har bedre forstand på at vurdere freden.

stået vælgerne klart, at en større eller mindre sejr for ét parti ikke ville have den effekt overfor verdensoffentligheden som en tværpolitisk samling ville have. Tusinder, som ingenlunde er tilhængere af Adenauer, har stemt på ham, fordi han trods alt må anses for egnet til løsning af den opgave der nu foreligger. I spillet mellem Øst og Vest er Adenauer sikkert en velegnet mand og han er højt anset skrevet hos Amerikanerne, hvilket har stor værdi - også hvis udviklingen en dag gør et brud med Amerikanerne fordelagtigt. Der findes sikkert ikke blandt Amerikas politikere nogen, hvis betydnelse for amerikansk politik er større end Adenauers. Han repræsenterer den eneste magt, der kan afgøre Balancepolitikken mellem Øst og Vest og han står i spidsen for den stat, der afgørende og klart vandt freden. Endelig er hans magtstil-ling bl. a. byrget på, at Foster Bülles, med lidt enfoldig fanatisme, gik ind for ham ved valget.

Fremtiden for Tyskland er bestemt af ét afgørende forhold, nemlig forholdet til Rusland. På langt sigt kan en fredelig udvikling naturligvis ikke sikres ved hjælp af dollars og amerikansk våbenhjælp. De amerikanske magtmidler i Europa - våben og dollars, kan så at sige altid kun blive taktiske våben. Men Europas forhold til Rusland er et spørgsmål der skal belyses af de forløbne århundreders verdenshistorie, og som kun kan plantages med perspektiv langt ind i de kommende århundreder.

Vi løser ikke spørgsmålet ved at bebrejde os til tænderne. Russerne er altid i

(Læs videre på bagsiden)

VI MØDES

M A N D A G
d. 2. November Kl. 19,30
Griffenfeldsgade 7. N.

Aftenens program: En overraskelse.

Spar besvær og udgift ved at indbetale kontingentet på møderne. Eller brug giro 68938. Husk: det er din personlige indsats, der skal bære forbundet!

TO BILLEDER FRA DENGANG -

Dengang flokkedes titusinder for at hylde os for vor indsats. På første række i vore masseforsamlinger sad landets førende mænd, ministre, medlemmer af kongehuset og højtstående Tyskere, som var dekoreret med Danmarks fornemste ordner.

Der var sort af mennesker, vinkende -jubilende -grædende og leende, når vi drog ud. Hjemmefra modtog vi overdådige pakker, som ude ved fronten styrkede os i følelsen af, at vi gjorde en indsats, der også gavne vort eget land, netop fordi det var et af Europas ældste og højest civiliserede.

Denne opfattelse fik vi også bekræftet, når vi modtog ordner og hæderstegn for tapperhed i indsats, idet vort eget lands konge da hver gang højtideligt meddelte os tilladelse til "at bære samme".

Billederne til venstre og højre for denne tekst er typiske for den tid. Hvormange af vore kammerater i festsalen lever mon endnu?

VORT EUROPÆISKE MANIFEST

Det kræver europæisk sind, at forstå Europa. Den fremmede får som regel kun øje på de mange modsætninger i det europæiske folkeliv. Han ser de store kulturelle, økonomiske og sociale forskelle, og han betragter dem alene som udtryk for kaos og splittelse.

For os er vor verdensdels mangfoldighed af livsformer, idéer, politiske systemer og religioner netop udtryk for en anelig rigdom og sundhed, som vi er stolte af. I vort Europa har vi plads til rød socialisme, til den snusfornuftige liberalisme, den mest glødende kristentro og den koldeste gudløshed. Indenfor dette store spillerum af lys og mørke, klarhed og mystik, findes kilden til vore uforlidelige slatte af digtning og filosofi, musik, teaterkunst, videnskab og teknik.

Vi ønsker ikke at ændre disse grodefulde modsætninger, men vi vil arbejde for at tilføre dem et nyt element, som er blevet nødvendigt hvis vi fortsat skal kunne leve som Europæere. Dette nye livsvigtige element er viljen til indbyrdes fred. Vore staters fredelige samliv må sikres.

I samme nu vi beskæftiger os med dette problem støder vi på spørgsmålet: Tyskland -der igennem århundreder har været vort bølverk mod Øst. Det er utænkeligt, at europæisk kultur i almindelighed kunne have udviklet sig som tilfældet er, hvis ikke Tysklands blotte eksistens havde været en garant for sikkerhed. Danmarks mangeårige periode af antimilitærisk og naiv tillid til fremtiden førte til, at vi udviklede en sociallovgivning, som vi idag tror vi er blevet en randstat, der ikke kan regne med en stærk beskyttelse sydpå, er ved at trykke os økonomisk i knæ. Danmarks høje sociale standard, Frankrigs politiske ustabilitet, Englands massive selsikkerhed, -disse særlige kendetegn og egenskaber har naturligvis kun kunnet udvikle sig fordi en anden magt, Tyskland, for os alle - (og for sin egen skyld) - påtog sig at stå med gevær ved fod, altid beredt til kamp, altid med viljen til den yderste indsats. Og vi Europæere har uden at tænke derpå følt os irriteret over det vi kaldte tysk mentalitet, tysk militarisme, tysk pligtstædighed, osv. osv. Havde vi i tide lært at betragte vort Europa som en familie af stater sa havde vi vel også indset at det var nødvendigt, at det medlem af familien, som havde dervogterens opgave, var lidt mere mandhaftig og lidt mere fast i sin holdning end det medlem, der blot skulle lave mad (Danmark) eller bare tænke på forretningerne (England) eller underholde på en slagfærdig og andfold måde (Frankrig).

Hvis Europa skal komme frelst ind i fremtiden, så er det nødvendigt at vi alle lærer at se på Tyskland med den respekt og sympati, som Tyskland har fortjent. Efter krigen begyndte man i Nürnberg de såkaldte krigsforbryderprocesser. Dette kunne man have hilst med tilfredshed for såvidt det havde drejet sig om at ramme alle, der i løbet af krigen havde begået forbrydelser, men alene på grund af, at man tydeligt kunne tillæse, der processer var retfærdige og nødvendige.

Anklager og dommer var den samme, nemlig Tysklands fjender. Snigmordere, der folkeretslig havde stillet sig udenfor enhver retsbeskyttelse, blev anvendt som vidner. Tyske redegørelser om forhold som havde forårsaget tyske repressalier, blev ikke hørt. Tyske soldater blev dømt for under befaling at have udført handlinger, som deres dommere selv var skyldige i. Endelig lagdes som grundlag for processen en tilbagevirkende lov, -et uhørt brud på de simpleste krav til retfærdighed og anstændighed.

Hvis Europa skal komme til at leve et harmonisk mellem folkeligt liv påny, må hele Tyskland, og hele det tyske folk have fuld oprejsning.

Betingelsen for et fremtidigt europæisk liv i fred og fremskridt er, at et sundt og venligt forhold skabes til Rusland. Den i de enkelte lande standende strid for eller imod kommunismen må ikke berøres heraf.

Europa kan ikke fortsat leve sit liv under følelsen af en russisk trusel. Tyskland kan ikke mere ensidigt spille rollen som vagthunden, der sætter livet ind for dem, den skal beskytte, for bagefter at blive gennemtryglet som tak. Igennem Tyskland og fra Tyskland skal vesteuropæisk kultur og teknik flyde ind i det russiske folk. En berigende kulturudveksling må have frit løb og sande og ægte værdier i vor kultur vil naturligvis leve frodigt i det russiske folk, ligesom en større menneskelighed og en dybere hjertelighed fra det russiske folk vil strømme ind til os.

Europas stater må på ét område give afkald på en selvstændighed, - som ganske vist er af en art, der kun har ført os i ulykker, og det er den enkelte stats ret til at føre selvstændig udenrigspolitik overfor en magt udenfor Europa. Overfor den øvrige verden må der i Europa skabes et fællesorgan for en samlet udenrigspolitik.

De her nævnte tre forudsætninger for en europæisk fremtid:

TYSKLANDS FULDE OPREJSNING,

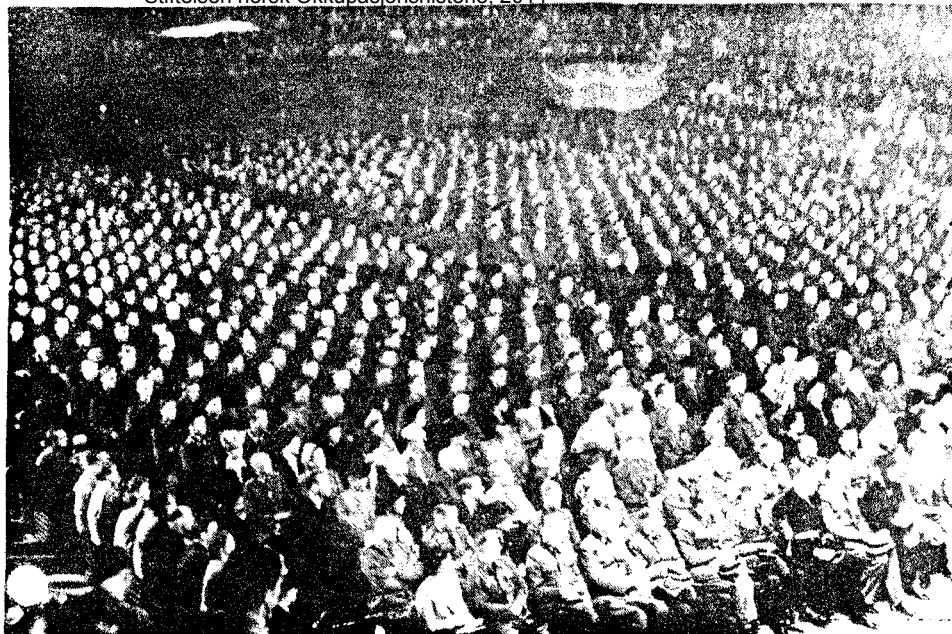
ET VENSKABELIGT EUROPÆISK FORHOLD TIL RUSLAND -og

EN FÆLLES EUROPÆISK POLITIK OVERFOR DEN ØVRIGE VERDEN

er hver for sig fundamentale i den forstand, at en af de tre forudsætnings svigten ophever de to andre.

Forståelsen for disse tanker er tilstede hos millioner -her i Danmark hos tusinder af mænd. Det er dem, der under krigen, da det var våbnenes tid, kæmpede på Østfronten for Europa.

De har rene hænder. De er uskyldige i, at Danmark idag er en randstat mellem russisk og amerikansk interesseområde. De efterlod seks-syv tusinde kammerater på slagmarkerne, og de er de første, der idag ærligt kan gå ind for den nye fremtids europæiske politik. Ligesa ærligt som de dengang -uden udsigt til vinding- satte livet ind -vil de idag kunne gå ind for den europæiske freds politik, -uden at noget anstændigt menneske vil tvivle på deres ærlighed.

MÆRKELEG TANKEGANG I RIGSDAGEN

Her Statsminister Hedtofts svar i hans sædvanlige tale om regeringens politik forleden besvarede han også en forespørgselse fra det tyske mindretals ordfører Hans Schmidt, der ville have dommene efter de tilbagevirkende love revideret.

Statsministeren fremsatte følgende forbløffende betragtning - uden at berøre spørgsmålet om selve berettigelsen af en revision af dommene - mente han, at "de pågældende var bedst tjent med ikke at få purret op i deres sager". En mere forbløffende udtalelse skal man vist lede længe efter. Statsministeren kan være forvisset om, at enhver der uretmæssigt er blevet spærret inde, mishandlet og plyndret for sin retmæssige ejendom, endda me-

get gerne vil have "purret op" i sagerne - dommene ophævet og erstatning udbetalt.

Det er sensationelt at en forsamling, der indrømmer at have været under pres, da den gav de tilbagevirkende love, bagefter ikke nævner, overfor de dømte at rette fejl ved at ophæve de domme som er afsagt af den ved ulovlige trusler gennemtvungne lov.

Hvorfor sagde Hedtoft ikke: Vi var bange for trusler fra frihedskæmpernes side derfor straffede vi sagesløse mennesker, men idag er der jo ingen der kan true os til at gøre uretten god igen, og derfor gør vi det ikke. Vi kan nemlig kun gøre noget, når vi er under pres". For det er jo den tankegang, der gør sig gældende.

DET ØDELAGTE

MINDESMÆRKE I AARHUS

Forleden kunne dagspressen meddele, at et af frihedsbevægelsens mindesmærker var blevet ødelagt. Man konstaterede at det var sket på dato nøjagtigt ti år efter Schalburgkorpsets grundlæggelse. Ved indgående at dvæle ved dette almanakmæssige kuriosum fik man læserne til at tænke som de skulle, nemlig: herværket er forøvet af forhv. Schalburgfolk. For tiden ødelægger den ene frihedskæmpergruppe den anden mindesmærker, men den tanke bliver naturligvis ikke luftet i forbindelse med herværket i Aarhus.

Også "Land og Folk" beskæftigede sig med sagen i en artikel, hvor man uden at beskyldte forhv. Schalburgfolk direkte for at have begået forbrydelsen, dog antydede dette kraftigt. Men nu kommer det latterlige: Bladets udmærkede tegner Bidstrup lavede en meget drastisk tegning hvor man så en mand med lange støvler, (altså en Nazist; = Schalburgmand) slå mindesmærket itu med en jernstang.

Vi ved ikke hvem der har ødelagt Nelleses skulptur, men det må jo være en person, der ikke kunne lide det. Vi vil, ligesom vore store kolleger tillade os at gisne - og vi mener, at det må være et skuffet og bittert menneske, et menneske der i øjeblikkets Danmark forgæves leder efter den frihed, som der taltes så meget om - og som derfor har set sig gal på et Frihedsmonument.

SIGNAL taler din sag. Men naturligvis kan bladet ikke hvile på et par kammeraters private økonomi. Vi mangler netop dig som abonnent. BESTIL SIGNAL

KRIGSDAGBOG

KRIGSDAGBOG FOR 1/KP. FRIKORPS DANMARK.

(Fortsat fra tidligere numre af "SKRÆP")

17.7.1942. 3 L.G.M. ødelægges af fj. art. ild. Kp. får 1-19 i forstærkning fra 2' kp. Tabene er 1 faldet og 3 sårede. Efter gennembrud hos vor højre fløjnabo begynder fj. en livlig trafik på panservejen. Ilden fra disse pansere ligger over vore linjer. Til kl. 00.00 fj. art. ild forstyrrelsesild. Egen telefon ødelagt. Forbindelsen til egen art. oprettholdes ved radio.

18.7.1942. Øget KWK-ild på kp.s stillinger fra kl. 04.00 til kl. 22.00. Kl. 18.00 ankommer et kp. fra WM til forstærkning af højre fløj. Kp. slutter tætte op til 3. kp. på venstre fløj.

19.7.1942. Om natten ankommer en WM-bataillon, der skal genoprette HKL gennem et modangreb. Angrebet bliver standset af russ. panserild. Hele dagen ild fra oversvære KWK mod vore stillinger. Lene Stukas bekæmper fj. pansere. Dagen igennem fj. art. forstyrrelsesild. Ligeledes en kraftig ild fra fj. S.M.G. Vi har 9 sårede.

20.7.1942. Natten forløber roligt. Fra kl. 06.00 svarer infanteriild. Enkelte art. nedslag. Kl. 07.00 angriber egne Stukas fj. pansere. Kl. 09.30 fornyet Stukasangreb. Pansere belægger egne stillinger med KWK-ild. Foran vor højre fløj SMG-ild og ild fra oversvære MG. Kl. 19.00 ruller 2 fj. pansere mod vore stillinger. Deres ild ligger til højre for os på Bollbahu. Efter 30 min. ild trækker pan-

serne sig tilbage i retning mod Dubowicz. Kl. 22.00 egen svar mörserild mod panservejen. Efter mørkets frembrud ro i eget afsnit.

21.7.1942. Fra kl. 00.00 til kl. 09.00 let infanteriild. Kl. 09.00 til kl. 13.00 svar. fj. Gr.W. ild. Kl. 13.00 skal en stødtrop fra WM tage en sandhøj til højre for os. Stødtroppen må trække sig tilbage. Kl. 16.00 to ildoverfald af Stalinorgel, desuden fj. art. ild mod vore stillinger. Kl. 18.00 endnu et ildoverfald fra Stalinorgel mod os. Hele dagen art. ild mod vore stillinger. Ved mørkets frembrud ro i afsnittet.

22.7.1942. Kl. 00.00 ro i afsnittet kl. 08.00 svar Gr.W. ild og IF. ild. Kl. 19.00 Stalinorgel til venstre for os, enkelte skud i vor stilling. Dagen igennem KWK- og art. ild. Kl. 16.15 Stalinorgel, svar art. ild og Gr.W. overfald og KWK. Kl. 18.30 forsøger Russerne gennembrud ved højre fløj. Angrebet afslås. Ildoverfaldet vedvarer til kl. 20.30. Udfald: 3 sårede 1 død.

23.7.1942. Natten rolig. Kl. 07.15 opdaget en russisk snigpatrøille på 15 md. og tilintetgøres af MG. ild. Kl. 14.15 beskydes HKL af 4-6 russiske jagere med MG. ild. Kl. 19.30 indskyder russisk art. ild med svært art. mod vore linjer. Kl. 22.00 enkelte nedslag af fj. svært art. Kl. 23.00 bliver fj. bombefly ledet ind mod os ved hjælp af svært art. nedslag.

24.7.1942. Kl. 02.30 lægger eget art. trommeild over fj. stillinger. Kl. 03.00 enkelte nedslag af fj. art. Kl. 04.00 fj. trommeild på vort kp. afsnit, svært, let. KWK, Stalinorgel, Gr.W. osv. Enkelte nedslag af svære kalibre i nærheden af kp. kommandostation, hvorved en bunker fik en fuldtrefter, 3 mand såredes. Tårne fra WM blev forbundet og bragt bort af vore folk. Fra kl. 06.00 vedvarende forstyrrelsesild fra alle fj. våben mod eget afsnit. Kl. 08.00 ildoverfald fra eget art. mod ansamlinger af fj. 400 m n.v. for kp. afsnittet. Gentages kl. 10.00 kl.

12.15 fj. dybdenangreb af fj. flyvere mod kp. afsnit. Batali IR 28 og IR 38 besætter til højre for os den gamle HKL. Om aften. forholder fj. infanteri sig roligt. Ingen bevægelser hos fj. foran os. 1 løbet af afenen overtages ca. 75 meter af vor stilling til højre af WM.

25.7.1942. Natten forløb roligt. Kl. 12.00 kom folk fra WM til anvisning i vore stillinger. Dagen var rolig. Kl. 18.00 var afløsningen fuldført. Kp. førtes tilbage til Moklotowo i hvilestilling. På vejen tilbage forbi Batl. skomm. st fik chefen, Per Sørensen, EK. i kp. i hus kl. 22.00.

Frikorpsets kommandør på vej ned i bunker ved Himmelsen

ADENAUER (fortsat fra forsiden)

stand til at gøre det samme. Ej heller løses spørgsmålet ved at man forlader sig på en række allierede. Russerne har lige så mange allierede.

Tysklands fremtid må naturligvis være bestemt af spørgsmålet: I hvad retning skal Tysklands gigantiske produktionskraft udfolde sig? Hvem har mest brug for Tysklands produktion? Hvem vil kunne af-tage Tysklands varer med størst fordel for Tyskland? Hvem skal forsyne det nye Østen? Svarene på disse spørgsmål løser samtidig fremtidens gåde.

2 SS-Mænd i Adenauers Regering.

Til forargelse for den danske presse er to SS-mænd, Waldemar Kraft og Theodor Oberländer, nu blevet medlemmer af Adenauers regering. Det afgørende synspunkt ved Adenauers udvælgelse af medlemmer til sin regering er åbenbart ikke bestemt af hensynet til den danske presse.

Vi kender Kraft og Oberländer som principfaste, uselviske mænd. De nyder uindskrænket tillid i partier, der tæller flere mennesker, end hele den skandinaviske vælgerbefolkning.

KNUD KRISTENSEN

Dansk Frontkæmperforbunds formand rettede i sidste nummer af "SKRIP" (nu "SIG-NALE") en henvendelse til forh. statsminister Knud Kristensen.

Den forh. statsministers nederlag ved valget skyldtes sikkert bl. a. at punkt 8 i hans program, hvori han lovede, at kræve en neutral undersøgelse af "retson-søren" ikke blev troet af et stort antal vælgere. Grunden til denne mistillid kan man finde udtrykt i Rytters bog: Retsop-gøret under og efter besættelsen (Gylden dal, 1953, -kr. 7.75) hvori Rytter meget klart dokumenterer, at Knud Kristensen - efter en oploftet valgstemning i efteråret 1945 snese af gange at have udtalt: "A vil ha' dem ud!" (refererende til de indesperrede) i samme nu han blev stats-minister bestemte sig om og alligevel ikke ville have dem ud. Efter Rytters frem-stilling skulle den pludselige foran-dring i Knud Kristensens indstilling være opstået fordi han kom til at tænke på at det ville være synd for Busch Jensen, hvis man odelagde dennes smukke indsats. Ellmquist, der havde sunget første tenor koret: "A vil ha' dem ud!" - skiftede også pludselig opfattelse. Vi sigter ikke Knud Kristensen for falskhed, men vi synes han skulle meddele os, hvad han mener om Rytters fremstilling.

Med stram hilsen marscherede general Gortz langs vore rækker. Det var en stolt og tryk følelse for os SS-mænd saaledes at få lands og konges anerkendelse

FORBUNDSMEDDELELSER:

VORT BLAD

Når vort blad "SKRIP" nu gennemgår en forvandling og skifter navn til "SIGNAL" skyldes det en række overvejelser, som vi gerne vil gøre rede for: vi fandt navnet "SKRIP" lidt for ensidigt, lidt for fortidsagtigt. Vi fandt, at det let vakte forestilling om dansk-tysk konflikt fra vor sagnverden, en forestilling som egentlig ikke var tilsigtet af os. "SIGNAL" fandt vi mere klart talende og valgte derfor det. Med et signal markerer man at noget skal ske, noget nyt skal siges, nye veje prøves.

Hvad "SKRIP" har betydet for os ved en hver. Med dette dupliserede blad, der ofte i skyndingen var temmelig darligt fremstillet, lykkedes det - trods alt at samle hundreder af kammerater. Det blev forbundets leddet mellem de spredte, det samlede dem og det lagde den grund vi nu

kan bygge videre på. De kammerater, der gav tid og penge til denne indsats, har gjort os alle en stor tjeneste. Vi takker dem og stoler på, at vi fremover kan bygge på deres fortsatte hjælp.

Det må nu være enhver kammerats pligt at skaffe abonnenter på "SIGNAL". Det drejer sig om kr. 8,00 årlig. Hvis dette beløb indsendes pr. giro, tilsendes bladet altså et år til afsenderen. Det lægges i kuvert. På alle møder vil bladet blive solgt. Det koster 60 ore, men til propagandabrug kan 5 numre købes for kr. 2,00. Det vil være naturligt, at man til mindre velbeslædede kammerater tegner et gaveabonnement.

Annoncer koster 20 ore pr. millimeter. Minimumspris kr. 5,00. Om større annoncer kan aftales særpris.

Dette blad er dit blad og det vil sige at dine meninger bør præge det. Skriv derfor hvad du har på hjerte, meddel os din kritik. Stil forslag til forbedringer. Brug bladet, hvis du vil efterlyse gamle kammerater - sadanne efterlysninger oplages naturligvis gratis.

PLANER OM EN MINDEPARK

Forbundet har fra en kres i Norgejyl-land modtaget en henvendelse gænde ud på, at man snarligst skulle indrette en mindepark for krigens og efterkrigens ofre. Hertil har man et eget areal i nærheden af Frederikshavn. I den her at komme ind på projektets enkeltheder, der i øvrigt blev forelagt på mødet d. 5' Okt. må vi udtale det som vor opfattelse at en meget enklere plan end den foreslåede var ønskelig, ligesom vi er bange for at det vil være nødvendigt at finde en mere central beliggenhed. Det gode initiativ har glædet os og selvfølgelig bør sagen for eller siden gennemføres.

VELKOMMEN HJEM!

Ved energisk arbejde fra forbundets side er det lykkedes at sætte fart i de officielle henvendelser til de russiske myndigheder om hjemsendelsen af vore kammerater i Sovjets fangeleire. I disse dage vender fire kammerater hjem. Vi kender de forhold, de nu i over otte år har levet under og indenfor vore kræfters rækkevidde står vi parate til at hjælpe, hvor det behøves.

Forbundet byder de fire hjemvendende hjerteligt velkommen!

GIRO 68938 RYKKER

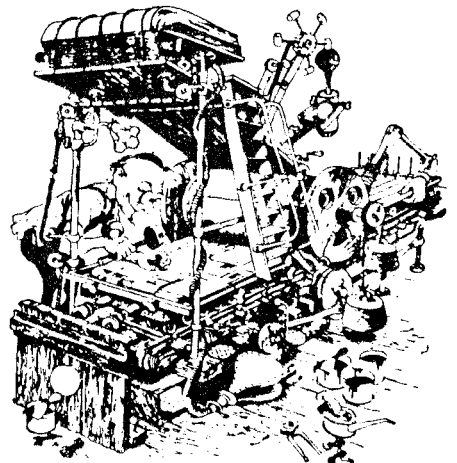
Det er nødvendigt, at medlemmerne betaler deres kontingent, fordi vor økonomi bygger herpå. Om dette spørgsmål kunne der siges mange indlysende ting, men vi går ud fra, at enhver uden videre forstår os, når vi rykker: betal idag hvad d. skylder i kontingent. Giro 68938.

MODET d. 5' OKTOBER

Sidste månedsmøde blev en virkelig succes. En af vore kammerater holdt et ubere interessant foredrag om Nürnberg-Pro-cesserne og redegjorde klart og utvæn-driveligt for de forhold, der knytter sig til denne historiens mærkeligste "Rets-sag". Salen var stuvent fuld og efter foredraget var der en levende diskussion. Det er med stor glæde vi fra måned til måned konstaterer, at flere og flere finder vej til møderne.

MINDEFONDET

Indrægt bidrag fra 3138.....	Kr. 5,50
Salg af emblemer.....	" 71,90
	Ialt Kr. 77,40
Tidligere indkommet.....	" 905,00
Ialt pr. 15 Okt. 1953.....	Kr. 982,60

"SIGNAL"s nye hurtigpresse.

ET MINDE FRA KROATIEN

I anledning af Minister O. C. Mohrs til-bagetræden på grund af alder fra gesandt-skabsposten i Madrid, ønsker vi at bringe ham en venlig hilsen. I erindring om de minderige dage i Kroatien i 1943, hvor ministeren var vor gæst ved fronten bringer vi et billede, som viser ham sammen med den gæstfri vært, Regiment Danmarks kommandør v. Westfahlen. Dengang glædede det os alle at møde ministerens forstående og hjertevindende personlighed. Vi ønsker ham alt godt - i et forhåbentligt læst og lykkeligt otium.